

Kristina Kočan

romok

te ruševine

az ajtó levált pántjáról és ablakok sincsenek
friss levegő jár
ilyen házakban pontos és váratlan
lehet a szépség a ferde fában
talán eperfa talán diófa talán hársfa
a szépség senkiért és
semmiért fénysugarak simogatják
aki reggelente belép ezekbe a
szobákba a padlón
gyom és borostyán kanyargó mintái
ilyen házakban pontos és váratlan
lehet a szabadság vagy tebenned
a béke

dió

orehi

az ünnepek valamicskét
megint közelebb
hoztak bennünket
kekszet sütöttünk
ez volt illatszerünk
folyton egymást értük a lakásban
ez volt a fűtés
otthon egész idő alatt
csend múlt a szilveszter
már első nap magunk mögött
hagytuk nem aludtunk el
ahogy bvar versében a szeretők
aluszhatnak mint a háttal összenőtt
sziámi ikrek mi kettőben
maradtunk mindegyikünk saját
ágyszélére húzódik a másiknak háttal
elférne közöttünk
még egy pár holnap
kimegyek a piacra
venni két kiló diót
mindet feltörjük
és majd meglátjuk

ballada

balada

még az első érintés előtt
a lány látni akarta a kertjét
ahogy írta a vad férfinak
minden mindig csak teérted
csak egy ágyás de teérted
egy levegős zöld sík
minden összefonódott sosem
a csillagokban keresték
tekintetük lett borult
a sok esőcsepp között
ahol nem felismerhetők
a könnyek csak bizonytalankodnak
a szemük sarkában az eső
megpuhítja az embereket könnyek
az esőben a mosoly is
megszelídül síkos könnyű
érintések sosem írt
naplót túl sok
változás az élet
hogyan lehetne
része az állandónak csak
az éjszaka miatt aludtak
a kertben a bujaságtól
harsant és lángra kapott

(**Vörös István** fordításai)

Walker

Szomszédunknak, akit vélhetően nem is így hívnak

A szomszéd, akit Johnnynak neveztem el,
még hozzá úgy, hogy kereszt és vezetékneve is legyen,
így, Johnny Walker,
minden nap elsétál egy könyvvel a kezében,
és soha
le nem veszi a szemét az oldalakról,
feketében, egyedül jön-megy,
kikerüli, aki csak látja,
tárgyalják, mi van abban a könyvben,
és hogy ki lehet ő,
milyen az épp az idő, és vajon van-e

fénykép róla, amint olvasva
jön-megy,
néha, amikor az ablakból kísérem
tekintetemmel, míg a hosszú utca
el nem nyeli, aggaszt, amint
megbotlik, leejti könyvét és
kénytelen körbenézni,
máskor meg követem, és megyek én is arra,
amerre ő bolyong,
nem jutunk soha sehová, hisz csak azért jár,
mert közben olvas,
van, hogy beérem, észre sem vesz,
de könyv címét még sosem
sikerült kibetűznöm.

Walker II.

*Szomszédunknak, akit valószínűleg nem is így hívnak, és aki
már nem is gyalogol annyit, de továbbra is olvas*

Egyre ritkábban látni
múlt szerdán megvált
cipőitől
felhajította őket
egy villanydrótra most is ott
lógnak a kábelen
nagyvárosokban szoktak így a bandák
cipőket feldobálni
Johnny hát divatot teremt
régbben sétált és olvasott
most meg majd cipőket dobál
ott lógnak fent dróton fekete
magas szárú cipői
és Johnny vajon? Most mezítláb fog járni?
Mindig eszembe jut
mi lesz, ha viharban leesnek
valaki jön majd, felveszi
őket és Johnny sose tudja
meg többé, hova mentek

Walker III.

*Johnny szomszédunknak, akit nem is így hívnak,
és aki már nem járkál annyit,
sőt, már nem is szomszéd,
de remélhetőleg még mindig olvas*

Mióta elköltöztem, alig látom
de ha levert vagyok
elmegek abba a régi területbe
és várok rá, mióta
nincs meg a magas szárú cipője,
mezítláb jár, nincs nála könyv se, csak
a füléből lóg valami, talán
hangos könyveket hallgat, és remélem
a felolvasó hangja bársonyos,
különben alig változott, egy kissé
csapozott mindig, hajába ősz szálak vegyültek,
melegben is
vietnami dzsekit hord, alatta
tökéletes hegek
a régi hídnál
mindig megáll, hogy
megvizsgálja a folyó színét
épp olyan fiatal
amennyire öreg
a víz zúgása elfeledi előle
egyedülléte csöndjét

(Fordította **Tóth Krisztina** és **Gaál Gabriella**)